

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Kernbachovou v právní věci žalobkyně **SMO, městské akciové společnosti Orlová**, se sídlem Orlová, Lutyně, Okružní 988, PSČ 735 14, **identifikační číslo 607 93 163**, zastoupené **Mgr. Janem Siostrzonkem**, advokátem, se sídlem Ostrava, Českobratrská 2227/7, PSČ 702 00, proti žalovanému **Ing. Alfrédu R., CSc.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupenému **JUDr. Richardem Mencnerem**, advokátem, se sídlem Ostrava - Moravská Ostrava, Milíčova 12, PSČ 702 00, **o zaplacení částky 1.380.396,00 Kč s příslušenstvím,**

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen žalobkyni zaplatit částku 1.380.396,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % od 02.07.2013 do zaplacení, a to do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen žalobkyni na náhradě nákladů řízení zaplatit částku 175.370,- Kč k rukám advokáta žalobkyně, a to do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou, došlou soudu dne 08.02.2016, se žalobkyně domáhala proti žalovanému zaplacení částky 1.380.396,- Kč s úrokem z prodlení od 02.07.2013 do zaplacení ve výši 8,05 % z titulu neoprávněného majetkového prospěchu žalovaného vzniklého vyplacením tzv. další odměny za výkon funkce člena statutárního orgánu.

Žalovaný byl v období od 07.05.2008 do 02.05.2012 a následně od 22.05.2012 do 20.03.2013 členem představenstva a vykonával funkci místopředsedy představenstva. Rozhodnutím Rady města Orlové dne 20.03.2013 byl žalovaný odvolán z funkce člena představenstva a stejným dnem zanikl i výkon funkce místopředsedy představenstva. Podle Smlouvy o výkonu funkce ze dne 31.07.2008 náleží členu představenstva za výkon funkce základní odměna činí 50.000,- Kč měsíčně, která byla stanovena rozhodnutím valné hromady (článek V. odst. 1 písm. a/ Smlouvy) a další odměna za celkové hospodářské výsledky žalobkyně dosažené v příslušném kalendářním roce maximálně ve výši 2,5 násobku základní roční odměny (článek V. odst. 1 písm. b/ Smlouvy), přičemž podmínky pro přiznání a výplatu další odměny budou pro příslušný kalendářní rok stanoveny rozhodnutím představenstva žalobkyně. Podle účetních dokladů v průběhu roku 2012 žalobkyně zaplatila žalovanému odměnu za výkon funkce ve výši 50.000,- resp. 55.000,- Kč měsíčně před odvedením zákonných odvodů. Vedle této části odměny, která není předmětem tohoto řízení, žalobkyně žalovanému zaplatila další plnění z titulu tzv. další odměny za celkové hospodářské výsledky (článek V. odst. 1 písm. b/ Smlouvy), na něž žalovanému nevznikl nárok. Jednalo se o plnění označené jako měsíční zálohy na odměny (dále jen zálohy na další odměny), poukázky na další odměny a doplatek odměny za období roku 2011 a měsíční paušál 3.500,- Kč za použití vlastního notebooku a telefonu. Za rok 2012 na zálohách tzv. další odměny žalovaný v měsících únor až květen 2012 obdržel vždy částku 21.967,- Kč (4x 21.967,- Kč), za červen a srpen vždy částku 20.693,- Kč (2x 20.693,- Kč). Za rok 2012, žalobkyně žalovanému na zálohách další odměny vyplatila celkem 129.254,- Kč. Na poukázkách z titulu další odměny žalovaný obdržel v roce 2012 částku celkem 1.203.080,- Kč ve čtyřech platbách po 300.770,- Kč, a to dne 29.02.2012, 30.04.2012, 18.06.2012, 09.08.2012. Na doplatku další odměny za předchozí období roku 2011 obdržel žalovaný částku ve výši 6.062,- Kč. Celkem v roce 2012 žalovaný obdržel na zálohách další odměny, poukázkách a doplatku další odměny za rok 2011, částku 1.338.396,- Kč. Jedná se o platby z titulu tzv. další odměny, které byly vyplaceny po odečtení zákonných odvodů.

Vyjmenované platby jsou platby na tzv. další odměnu, určenou násobkem roční odměny dle článku V. odst. 1 písm. b) Smlouvy, a o doplatek další odměny za rok 2011. Smlouva o výkonu funkce však neumožňuje zálohování tzv. další roční odměny, či její vyplacení v poukázkách. Odměnu závislou na výsledcích hospodaření za rok 2012 nelze vyplácet předem v zálohových platbách. Smlouva o výkonu funkce váže výplatu odměny za hospodaření na dosažené výsledky hospodaření v kalendářním roce. Je tedy zřejmé, že tzv. další odměnu je možné vyplatit výlučně po zhodnocení hospodářského výsledku žalobkyně za uplynulé období. Tzv. poukázky ze dne 28.02.2012, 27.04.2012, 13.06.2012 a 06.08.2012, každá z nich na částku 380.000,- Kč (před odvedením zákonných odvodů), odkazují na kolektivní smlouvu, což v případě žalovaného nepřípadá v úvahu, neboť práva a povinnosti jsou kolektivní smlouvou přiznána pouze zaměstnancům žalobkyně, nikoli členům statutárního orgánu žalobkyně. Podle obchodního zákoníku a stanov žalobkyně představenstvo je oprávněno pouze stanovit podmínky pro přiznání a výplatu tzv. další odměny, přičemž tyto podmínky je povinno předložit valné hromadě ke schválení. Podle výslovného ujednání ve Smlouvě o výkonu funkce stanovuje podmínky pro přiznání tzv. další odměny představenstvo, které je případně oprávněno posoudit, zda tyto podmínky pro výplatu byly splněny, ale rozhodnutí o samotném přiznání či nepřiznání této tzv. další odměny náleží do výlučné působnosti valné hromady. Žádné rozhodnutí jediného akcionáře žalobkyně, které by žalovanému přiznalo nárok na tzv. další odměnu za rok 2012, však neexistuje. Jediný akcionář nikdy nerozhodl o schválení výplaty další odměny žalovanému za rok 2012.

Plnění, která žalovaný od žalobkyně obdržel v průběhu roku 2012 na další odměnu dle článku V. odst. 1 písm. b) Smlouvy, byla žalovanému vyplácená, aniž by byla předem nebo i zpětně schválena jediným akcionářem. Žalovaný obdržel plnění, bez toho, aniž by k tomu existoval důvod (§ 451 odst. 2 o.z.). Rozhodnutím Rady města Orlové ze dne 10.07.2013, v působnosti jediného akcionáře žalobkyně, bylo rozhodnuto o odměnách žalovaného za období let 2008-2011 tak, že Rada města Orlové v působnosti jediného akcionáře nikdy nerozhodla v souladu se stanovami a dále rozhodla, že žalovanému náleží odměna ve výši 0,- Kč. Dne 08.07.2013 Rada města Orlové rozhodla o odměně žalovaného za hospodaření žalobkyně za rok 2012 ve výši 0,- Kč. Žalobkyně vyzvala žalovaného k vrácení plateb, vyjma základní odměny, tedy nároku na odměnu za výkon funkce dle článku V. odst. 1 písm. a) Smlouvy výzvou ze dne 01.07.2013. Žalobkyně vyplatila v roce 2012 také náhrady nákladů ve výši 3.500,- Kč měsíčně, za celý rok 42.000,- Kč. Podle článku V. odst. 7 Smlouvy výši paušálního příspěvku projedná a rozhodne představenstvo, avšak plnění, které není přesně specifikováno ve Smlouvě o výkonu funkce, musí být schváleno valnou hromadou. Žádné takové rozhodnutí, kterým by byla žalovanému přiznána výplata paušálního příspěvku ve výši 3.500,- Kč měsíčně však Rada města Orlové nikdy neučinila. Žalovanému na 42.000,- Kč, v měsíčních platbách 3.500,- Kč, nevznikl nárok, a proto je povinen je vrátit. Na výplatu paušálního příspěvku, jak vyplývá z ustanovení § 66 odst. 3 obch. zák., vzniká nárok pouze na základě buď právního předpisu, nebo vnitřního předpisu schváleného valnou hromadou. Žádný zákon ani podzákonná norma nepřiznává žalovanému nárok na plnění dle článku V. odst. 7 Smlouvy ve výši 3.500,- Kč měsíčně. Žalobkyně vydala směrnici S/3/2007/1 ve znění dodatku, která upravovala postup při vysílání zaměstnanců a náhradu cestovních výdajů pro členy představenstva a dozorčí rady. Směrnice sice upravuje nárok členů statutárních orgánů na cestovní výdaje, ovšem aniž by stanovila jejich výši. Částka 3.500,- Kč vyplácená měsíčně jako příspěvek dle článku V. odst. 7 Smlouvy však nesloužila k náhradě cestovních výdajů, které samostatně předpokládá článek V.3 Smlouvy. Částka 3.500,- Kč, vyplácená žalovanému každý měsíc, tak nemůže být náhradou cestovních výdajů dle článku V.3 odst. 3, ale paušálním příspěvkem, o kterém se zmiňuje článek V. odst. 7 Smlouvy, jehož výplata byla prováděna v rozporu se zákonem.

Žalobkyně požaduje na neoprávněně vyplacených platbách za rok 2012 celkem částku 1.380.396,- Kč. Tato částka je tvořena neoprávněně vyplacenými zálohami na další odměnu ve výši 129.254,- Kč, neoprávněně vyplacenými náhradami nákladů měsíčně 3.500,- Kč ve výši celkem 42.000,- Kč (12x 3500,- Kč), doplatkem další odměny za rok 2011 ve výši 6.062,- Kč a vyplacenými poukázkami za rok 2012 ve výši celkem 1.203.080,- Kč. Žalobkyně požaduje i úrok z prodlení z částky 1.380.396,- Kč od 02.07.2013 do zaplacení, tedy ode dne následujícího po odeslání výzvy k úhradě ve výši 8,05 % ročně.

Žalobkyně žalovaný nárok odůvodnila tím, že ust. § 66 odst. 3 obch. zák. má kogentní povahu, a tedy nelze jej ani dohodou účastníků či rozhodnutím valné hromady vyloučit. Podle ust. článku 23 odst. 2 písm. g) Stanov žalobkyně náleží rozhodování o odměňování členů představenstva do výlučné působnosti valné hromady, přičemž představenstvo je podle článku 28 odst. 3 písm. j) Stanov oprávněno předkládat valné hromadě návrhy na odměňování členů představenstva. Tato ustanovení navazují na ust. § 187 odst. 1 písm. g) obch. zák., podle kterého do výlučné působnosti valné hromady náleží rozhodování o odměňování členů představenstva. Účelem ust. § 187 odst. 1 písm. g) obch. zák. je zajištění kontroly nad vyplacením plnění členům statutárního orgánu z titulu výkonu jejich funkce ze strany valné hromady, ze strany žalobkyně. Přestože novelizované ust. § 66 odst. 3 obch. zák. oproti předchozí právní úpravě umožnilo nárok založit vnitřním předpisem, schváleným valnou hromadou, stále zůstává

rozhodovací pravomoc valné hromadě v této otázce zachována, neboť takový vnitřní předpis schvaluje také valná hromada.

Z uvedeného je zřejmé, že veškeré další platby na tzv. další odměnu za hospodaření za rok 2012, vyplacené žalovanému v roce 2012, byly žalovanému vyplaceny neoprávněně a žalovaný je povinen žalobkyni tyto platby vrátit.

Nebyly splněny ani podmínky první věty § 66 odst. 3 obch. zák. pro výplatu odměny žalovanému za rok 2012, protože žalovaný jednal ke škodě žalobkyně. Rozsudkem Krajského soud v Ostravě ze dne 02.10.2015, č. j. 24 Cm 4/2015-145, soud žalobu s nárokem na náhradu škody ve výši 1.020.000,- Kč, směřující proti všem bývalým členům představenstva v souvislosti s uzavřenými reklamními smlouvami č. 70/2013 a č. 105/2012, částečně zamítl a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku ve výši 670.000,- Kč spolu s příslušenstvím.

Žalovaný způsobil žalobkyni škodu i tím, že v rámci nabídky ze dne 13.09.2011 do veřejné zakázky s názvem „Údržba zeleně ve městě Orlová“, jejímž zadavatelem bylo město Orlová, žalobkyně podala nabídku v době, v níž nedisponovala potřebnou technikou, odborným personálem a zkušenostmi s obdobnou činností. Vítězným dodavatelem byla společnost TALPA - zahradnické služby s.r.o. a žalobkyně s ní uzavřela smlouvu dne 01.04.2013, na jejímž základě měla pro společnost TALPA zajišťovat práce na části této veřejné zakázky jako subdodavatelka. Podle kalkulace zakázky - subdodávky pro společnost TALPA, zpracované zaměstnanci žalobkyně, každoročně na této zakázce od roku 2013 do roku 2018 byla ztráta v rozmezí 300.000,- Kč – 350.000,- Kč ročně. Zpracovatelé auditu provedli aktualizaci této interní kalkulace a dospěli k závěru, že v uvedených letech bude závazek vytvářet ztrátu v rozmezí 125.000,- Kč - 167.000,- Kč ročně. Za účelem realizace této subdodávky pro společnost TALPA žalobkyně vyhlásila veřejnou zakázku na dodávku 5 kusů profesionálních sekacích strojů za předpokládanou hodnotu 2.800.000,- Kč. Nejnižší nabídkovou cenu na 5 kusů 12.140.000,- Kč předložila společnost SOD technika. Zakázku však vyhrála společnost Chlebiš s.r.o., jejíž nabídka dosáhla částku 2.452.250,- Kč. Nabídka společnosti Chlebiš s.r.o. převyšuje o 312.500,- Kč nejnižší nabídku předloženou společností SDO Technika. Navrhovatel poukazoval i na výběrové řízení konané v roce 2011 „Nápojení revitalizovaného bytového fondu RPG IPRM Orlová na CZT“. Smlouva byla na základě výběrového řízení uzavřena se společností TENZA a.s., Svatopetrská 35, Brno za částku nabídky 10.799.218,- Kč, přičemž cenově výhodnější byla nabídka společnosti Meccano s.r.o. ve výši 10.454.330,- Kč, tedy rozdíl činí 444.888,- Kč. Při další akci s názvem „Modernizace PS 15 v Orlové-Lutyni“ byl zpracován Ing. Juliusem R. položkový rozpočet stavby, který určil hodnotu cenu díla celkem 17.227.468,- Kč bez DPH. Dle smlouvy o dílo č. 50/2012 ze dne 11.06.2012, ve znění dodatku č. 1 ze dne 25.06.2012, byla cena smlouvou sjednána ve výši 23.414.200,- Kč bez DPH. Celá cena díla byla žalobcem zhotoviteli stavby již uhrazena. Rozdíl v ceně dosahuje částky 6.186.732,- Kč bez DPH.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Učinil nesporným, že v období od 07.05.2008 do 20.03.2013 byl členem představenstva žalobkyně od 07.05.2008 do 02.05.2012 a od 22.05.2012 do 20.03.2013 vykonával funkci místopředsedy představenstva. Mezi žalobkyní a žalovaným byly uzavřeny dvě smlouvy o výkonu funkce člena představenstva při zařizování záležitostí žalobkyně, a to Smlouva ze dne 31.07.2008 a pro další období výkonu funkce Smlouva ze dne 02.05.2012. Z funkce člena představenstva byl odvolán rozhodnutím Rady města Orlové při výkonu působnosti valné hromady dne 20.03.2013. Žalovaný potvrdil

příjem částek, tzv. další odměny, jak byly popsány v žalobě. Proti nároku na vrácení další odměny žalovaný namítal, že výkonem funkce nepřispěl k nepříznivým hospodářským výsledkům žalobkyně. Po celou dobu vykonával funkci řádně a v souladu s platnými právními předpisy. Rada města Orlové každoročně schvalovala hospodaření žalobkyně, včetně účetní závěrky a zprávy auditora. Nedílnou součástí účetních závěrek, schválených Radou města Orlové a zpráv auditora byla i výše odměn žalovaného. Ze zpráv auditora nevyplývalo, že by auditor zpochybňoval vyplacení jakékoliv odměny. Rada města Orlové při výkonu působnosti valné hromady prokazatelně odsouhlasila výsledky hospodaření žalobkyně v účetních závěrkách a zprávy auditora, tedy se nemůže tvářit, že jí skutečnosti, jak byly vypláceny odměny, nebyly známy, a že se o výplatě odměny dověděla až z tzv. hloubkového forenzního auditu z roku 2013. Kritériem pro vyplácení odměn žalovanému byl hospodářský výsledek žalobkyně, který od nástupu žalovaného do výkonu funkce byl rok od roku lepší, tedy byly splněny podmínky pro jejich výplatu.

Mezi účastníky bylo nesporné, že:

- žalovaný byl v období od 07.05.2008 do 02.05.2012 členem představenstva žalobkyně ve funkci místopředsedy představenstva, v období od 02.05.2012 do 20.03.2013 byl členem představenstva a od 22.05.2012 do 20.03.2013 vykonával funkci místopředsedy představenstva,

- že žalobkyně žalovanému vyplatila dne 09.02.2012 částku 21.967,- Kč, 08.03.2012 21.967,- Kč, 10.04.2012 21.967,- Kč, 10.05.2012 21.967,- Kč, 11.06.2012 20.693,- Kč, 09.08.2012 20.693,- Kč a na základě poukázek ze dne 29.02.2012, 30.04.2012, 18.06.2012 a 09.08.2012 vždy částku 300.770,- Kč (tj. 300.770,- Kč krát 4) a každý měsíc roku 2012 částku 3.500,- Kč jako paušální náhradu za používání vlastního notebooku a telefonu,

Z listinných důkazů bylo zjištěno, že:

- ze smlouvy ze dne 31.07.2008, že žalobkyně s žalovaným uzavřela smlouvu o výkonu funkce člena představenstva, podle níž členovi představenstva přísluší za výkon jeho funkce odměna, která byla stanovena rozhodnutím valné hromady takto:

a) základní odměna ve výši 50.000,- Kč za kalendářní měsíc,

b) další odměna za celkové hospodářské výsledky společnosti dosažené v příslušném kalendářním roce, a to maximálně ve výši 2,5 násobku základní roční odměny. Podmínky pro přiznání a výplatu další odměny budou pro příslušný kalendářní rok stanoveny rozhodnutím představenstva společnosti (článek V.1 písm. a/ a písmeno b/). Podle článku V.7 při výkonu funkce člena představenstva při zařizování záležitostí společnosti je s členem představenstva dohodnuto, že mobilní telefonní přístroj, přenosný počítač, tj. potřebné věci pro práci ve společnosti bude užívat svoje a na toto společnost bude paušálně přispívat. Výši paušálu projedná a rozhodne představenstvo společnosti v návaznosti na tuto smlouvu,

- podle smlouvy ze dne 02.05.2012 byla mezi žalobkyní a žalovaným uzavřena další smlouva o výkonu funkce člena představenstva, která má stejný text jako předchozí články výše citované, přičemž změna se týká navýšení základní odměny na 55.500,- Kč. Co se týče další odměny podle článku V. odst. 1 písm. b) a paušální náhrady článku V.7, je ujednání totožné jako ve smlouvě z 31.07.2008. Smlouva je účinná od 02.05.2012,

- ze stanov žalobkyně článku 23 písm. g), že valné hromadě přísluší rozhodovat o všech otázkách, které zákon nebo stanovy svěřují do její působnosti. Podle článku 23 odst. 2 písm. g)

do působnosti valné hromady náleží zejména rozhodování o odměňování členů představenstva a dozorčí rady, podle článku 28 odst. 3 písm. j) představenstvo předkládá valné hromadě zejména návrh na odměňování členů představenstva a dozorčí rady,

- z výzvy před podáním žaloby ze dne 01.07.2013, že žalobkyně žalovaného vyzvala k vrácení žalované částky se zdůvodněním svého nároku a odkazem na výsledky šetření,

- ze stejnopisu rozsudku ze dne 02.10.2015, č. j. 24 Cm 4/2015-145, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 26.10.2016, č. j. 8 Cmo 136/2016-304, jež nabyl právní moci dne 16.12.2016, bylo zjištěno, že žalovaný byl zavázán žalobkyni zaplatit částku 670.000,- Kč spolu s 8,05 % úrokem z prodlení od 18.04.2014 do zaplacení a zavázán k náhradě nákladů řízení. Z odůvodnění rozsudku se podává, že v případě reklamních smluv č. 105/2013 a 70/2013, podle nichž za reklamu zaplatila 670.000,- Kč, byla žalobkyni způsobena škoda, neboť z jiných závazkově právních vztahů žalobkyně, zejména smlouvy o pronájmu ze dne 13.12.2005 vyplývala možnost bezplatné reklamy, tedy odvolací soud konstatoval, že žalovaný způsobil žalobkyni škodu ve výši 670.000,- Kč s uvedeným příslušenstvím,

- z výpisu z usnesení ze 46. zasedání Rady města Orlové ze dne 10.07.2013, že o odměnách pro bývalého místopředsedu představenstva žalobkyně Ing. R., v působnosti jediného akcionáře žalobkyně, nebylo rozhodnuto v souladu se stanovami,

- z výpisu z usnesení ze 45/2. zasedání Rady města Orlové ze dne 08.07.2013, že Rada města Orlové deklaruje, že o odměnách bývalého místopředsedy představenstva žalobkyně Ing. R., za období 2008 – 2011, v působnosti jediného akcionáře žalobkyně nebylo nikdy rozhodnuto v souladu se stanovami a že Rada města Orlové přijala usnesení, že o odměně bývalého místopředsedy představenstva žalobkyně Ing. R. za hospodaření za období let 2008 - 2011 je 0,- Kč.

Podle § 66 odst. 3 obchod. zák. jakékoli plnění společnosti ve prospěch osoby, jež je orgánem společnosti nebo jeho členem, na které neplyne právo z právního předpisu nebo vnitřního předpisu, lze poskytnout pouze se souhlasem valné hromady, nebo je-li přiznáno ve smlouvě o výkonu funkce. Společnost plnění neposkytne, jestliže výkon funkce zřejmě přispěl k nepříznivým hospodářským výsledkům společnosti anebo při zaviněném porušení právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce.

Podle § 3028 odst. 3 o.z. není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dosavadními právními předpisy.

Po stránce skutkové bylo nespornými skutkovými tvrzeními účastníků prokázáno, že žalovaný byl v období od 07.05.2008 do 02.05.2012 a znovu pak od 02.05.2012 do 20.03.2013 členem představenstva žalobkyně, přičemž v období od 07.05.2008 do 02.05.2012 a poté v období od 22.05.2012 do 20.03.2013 vykonával funkci místopředsedy představenstva. Žalovaný učinil nesporné i částky přesně specifikované v žalobě, jež byly žalovanému vyplaceny žalobkyně z titulu tzv. další odměny za výkon funkce člena představenstva. Smlouvami o výkonu funkce a nespornými tvrzeními účastníků bylo prokázáno, že mezi žalobkyní a žalovaným byla uzavřena smlouva ze dne 31.07.2008 o výkonu funkce a pro další období od 02.05.2012 pak smlouva ze dne 02.05.2012. Smlouvami o výkonu

funkce ze dne 31.07.2008 a 02.05.2012 bylo prokázáno, že podle smlouvy ze dne 31.07.2008 činila odměna 50.000,- Kč a pro následující období od 02.05.2012 55.500,- Kč (čl. V. odst. 1 písm. a/ smluv). Podle článku V. odst. 1, písm. b) byla mezi žalobkyní a žalovanou sjednána dohoda o další odměně za celkové hospodářské výsledky žalobkyně dosažené v příslušném kalendářním roce maximálně ve výši 2,5 násobku základní roční odměny s tím, že podmínky pro přiznání a výplatu další odměny budou pro příslušný kalendářní rok stanoveny usnesením představenstva žalobkyně. Smlouvami bylo prokázáno, že členu představenstva při zařizování záležitostí žalobkyně náleží paušál za použití mobilního telefonního přístroje a přenosného počítače, přičemž výši paušálu projedná a rozhodne představenstvo žalobkyně (článek V.7). Stanovami žalobkyně, zejména článkem 22, 23 odst. 2 písm. d) bylo prokázáno, že do působnosti valné hromady náleží rozhodování o odměňování členů představenstva a dozorčí rady. Tato skutečnost vyplývá i z ustanovení článku 28 stanov „Postavení a působnost představenstva“, podle jehož bodu 3 písm. j), představenstvo předkládá valné hromadě zejména návrh na odměňování členů představenstva a dozorčí rady. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 02.10.2015, č. j. 24 Cm 4/2015-145, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 26.10.2010, č. j. 8 Cmo 136/2016-304, který nabyl právní moci dne 16.12.2016, byl žalovaný zavázán žalobkyni zaplatit částku 670.000,- Kč s úrokem z prodlení od 18.04.2014 do zaplacení, a to z titulu náhrady škody, kterou žalovaný způsobil při výkonu funkce místopředsedy představenstva žalobkyně v souvislosti s uzavřením reklamních smluv č. 105/2012 a č. 70/2013 a placením za pronájem reklamních ploch na základě uvedených smluv. Výzvou k vrácení tzv. dalších odměn dle smlouvy o výkonu funkce ze dne 01.07.2013 bylo prokázáno, že žalovaný byl vyzván k vrácení vyplacených tzv. dalších odměn ve smyslu uzavřené smlouvy s podrobným zdůvodněním a vymezením skutkových okolností k výplatě jednotlivých částek další odměny. Usnesením Rady města Orlové jako jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady ze dne 10.07.2013 bylo prokázáno, že Rada města Orlové deklarovala, že o odměnách žalovaného jako bývalého místopředsedy představenstva žalobkyně Ing. R. nebylo nikdy rozhodováno v souladu se stanovami. Výpisem z usnesení č. 45/2 ze zasedání Rady města Orlové, konaného 08.07.2013, bylo prokázáno, že Rada města Orlové rozhodla o odměně místopředsedy představenstva Ing. Alfréda R., tedy žalovaného za období roku 2008 - 2011 a za rok 2012 ve výši 0,- Kč. Dopisem ze dne 01.07.2013 bylo prokázáno, že žalobkyně žalovaného vyzvala k vrácení žalované částky se zdůvodněním svého nároku.

Po stránce právní soud uplatněný nárok žalobkyně posoudil podle právní úpravy účinné do 31.12.2013.

Podle ustanovení § 3028 odst. 3 o.z., řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dosavadními právními předpisy. Tedy na posouzení nároku žalobkyně na vrácení tzv. další odměny poskytnuté v souvislosti s výkonem funkce členu statutárního orgánu a vrácení částek paušálu, je nutno aplikovat ustanovení obchodního zákoníku, zejména ustanovení § 66 odst. 3 obch. zák. Podle tohoto ustanovení jakékoli plnění žalobkyně žalovanému, jež je orgánem společnosti a na které neplatí právo z právního předpisu nebo vnitřního předpisu, lze poskytnout pouze se souhlasem valné hromady nebo je-li přiznáno ve smlouvě o výkonu funkce.

Podle § 451 obč. zák. kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí, musí obohacení vydat.

Podle ustanovení odstavce 2 bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.

S ohledem na skutečnost, že obchodní zákoník neupravuje bezdůvodné obohacení komplexně, proto se na obchodní závazky aplikuje právní úprava obsažená v občanském zákoníku (§ 1 odst. 2 obch. zák.). Předpokladem vzniku právního vztahu z bezdůvodného obohacení je neoprávněné získání majetkových hodnot jedním subjektem na úkor jiného, na jehož úkor bezdůvodné obohacení vzniklo. Předmětem bezdůvodného obohacení může být získání finančních prostředků. Ustanovení § 451 obč. zák. obsahuje skutkové podstaty bezdůvodného obohacení. Jednou ze skutkových podstat je i majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, což se v tomto případě stalo.

Ohledně částky 42.000,- Kč, zaplacené ve 12 platbách po 3.500,- měsíčně, žalovaný namítal, že paušál byl vyplacen na základě smlouvy o výkonu funkce a rozhodnutí představenstva žalobkyně. Žalovaný navrhl provedení důkazů výsledkem členů představenstva JUDr. Jaromíra S., Ing. Waldemara D., Ing. Vladimíra C. a Ing. Radomíra J., svým účastnickým výsledkem, účetní závěrkou za rok 2012, k prokázání tvrzení, že představenstvo žalobkyně na základě smlouvy o výkonu funkce rozhodlo o výši tzv. paušálu za používání notebooku a telefonu ve výši 3.500,- Kč měsíčně, a že schválením účetní závěrky, sestavené z údajů za rok 2012, jediný akcionář Město Orlová schválilo i vyplacené odměny, neboť tyto jsou součástí účetní závěrky. Prokázání skutečnosti, že představenstvo rozhodlo o výši paušálu je pro rozhodnutí ohledně vrácení vyplacených částek paušálu (12 x 3.500,- Kč) nerozhodné, když představenstvo o výši paušálu rozhodnout nemohlo, neboť veškerá plnění, jež podle smlouvy o výkonu funkce mají být členu statutárního orgánu zaplacená, musí být schválena valnou hromadou. Jinak řečeno, pokud ze smlouvy neplyne výše konkrétního nároku na zaplacení paušálu, ani zcela konkrétní způsob určení jeho výše, je nepřijatelné, aby smlouvou byla působnost valné hromady k rozhodnutí o výši plnění, v tomto případě paušálu za použití notebooku a telefonu, případně výše jiných plnění poskytovaných žalobkyní v souvislosti s výkonem funkce členu statutárního orgánu, přenesena na představenstvo, protože se jedná o věc, jež náleží k rozhodování výlučně valné hromadě (jedinému akcionáři). I kdyby představenstvo o výši paušálu rozhodlo, jednalo by se o nicotné rozhodnutí (zdánlivé právní jednání, k němuž nelze přihlížet), protože jakékoliv plnění ve prospěch osoby, jež je členem orgánu společnosti, na které neplyne právo z právního předpisu nebo vnitřního předpisu, lze poskytnout pouze se souhlasem valné hromady, nebo je-li přiznáno ve smlouvě o výkonu funkce. Vzhledem k tomu, že obě smlouvy o výkonu funkce předpokládají rozhodnutí představenstva o výši paušálu, je smlouva v této části neplatná pro rozpor s ustanovením § 66 odst. 3 v souvislosti s § 187 odst. 1 písm. g) obch. zák. jež stanoví, že do výlučné působnosti valné hromady, zde jediného akcionáře, náleží rozhodování a odměňování členů představenstva, přičemž nebylo prokázáno, že nárok žalovaného na zaplacení paušálu by plynul z právního předpisu nebo vnitřního předpisu žalobkyně. Představenstvo není nadáno pravomocí rozhodnout o plněních ve prospěch svých členů.

Uvedené právní hodnocení zcela dopadá i na výplatu záloh na tzv. další odměnu dle čl. V.1 písm. b) smluv o výkonu funkce ze dne 31.07.2008 i ze dne 02.05.2012 v závislosti na výsledcích hospodaření žalobkyně.

Předmětem žalobního žádání je tzv. další odměna, jež byla podle smlouvy o výkonu funkce sjednána s ohledem na hospodářské výsledky společnosti až do maximálně ve výši 2,5 násobku základní roční odměny. I v tomto bodě obě smlouvy předpokládají, že podmínky pro přiznání a výplatu další odměny budou stanoveny rozhodnutím představenstva. S ohledem na výše

uvedené jsou i v této části obě smlouvy o výkonu funkce neplatné pro rozpor s ustanovením § 66 odst. 3 v souvislosti s § 187 odst. 1 písm. g) obch. zák. i pro rozpor se stanovami, neboť rozhodnutí o výši odměny členů statutárního orgánu náleží do výlučné působnosti valné hromady v případě žalobkyně do výlučné působnosti jediného akcionáře, přičemž delegování této výlučné pravomoci valné hromady na statutární orgán zákon nepřipouští. Vzhledem ke skutečnosti, že smlouva o výkonu funkce předpokládá rozhodnutí představenstva o věci, která do působnosti představenstva není svěřena, ani zákonem, ani stanovami, jsou ujednání smluv o další odměně závislé na hospodářských výsledcích žalobkyně neplatné pro rozpor s ustanovením § 66 odst. 3 v souvislosti s § 187 odst. 1 písm. g) obch. zák. i příslušnými články stanov.

Tzv. další odměna dle ustanovení čl. V odst. 1 písm. b/ smluv o výkonu funkce, byla žalovanému vyplacena bez toho, aniž by bylo jediným akcionářem při působnosti valné hromady o konkrétní výši odměny za hospodářské výsledky žalobkyně, dosažené v roce 2012, rozhodnuto, respektive Rada města Orlové dne 10.07.2013 deklarovala, že o odměnách žalovaného, jako místopředsedy představenstva žalobkyně, nebylo rozhodnuto a dne 08.07.2013 přijala usnesení, že odměna žalovaného za období let 2008 - 2012 je 0,- Kč.

Podle článku 23 odst. 2 písm. g) stanov žalobkyně, valná hromada, v tomto případě jediný akcionář, rozhoduje o odměnách členů statutárního orgánu. Tento článek je nutno vykládat v souvislosti s článkem 28 odst. 3 písm. j) stanov žalobkyně, kde je stanoveno, že představenstvo má právo předkládat valné hromadě návrhy na odměňování členů představenstva. Uvedená ustanovení stanov jsou v souladu s ustanovením § 187 odst. 1 písm. g) obchodního zákoníku, jež stanoví, že do výlučné působnosti valné hromady, zde jediného akcionáře, náleží rozhodování a odměňování členů představenstva. Ani smlouvou o výkonu funkce, ani jinou dohodou nelze delegovat věci svěřené k rozhodnutí zákonem a stanovami do výlučné působnosti valné hromady k rozhodnutí představenstvu, protože by v takovém případě představenstvo rozhodovalo o odměnách svých členů samo a nebyla by zabezpečena kontrola odměňování členů představenstva. Mechanismus nastavený zákonem a stanovami v tomto případě zaručuje, že bude odměňování členů představenstva podrobena kontrole valné hromady, případně rozhodnutí jediného akcionáře. Účelem ustanovení § 187 odst. 1 písm. g) obchodního zákoníku je zajištění kontroly nad vyplacením plnění členům představenstva, jež jim náleží z titulu výkonu funkce. Jak plyne z ustanovení § 66 odst. 3, lze poskytnout členům představenstva odměnu také na základě vnitřního předpisu. Takovýto vnitřní předpis v případě žalobkyně vydán nebyl. I pokud by byl vnitřní předpis o odměňování členů představenstva vydán, musel by být schválen valnou hromadou. Z uvedeného plyne, že i parametry odměňování členů představenstva a tzv. další odměna, navázaná na hospodářské výsledky žalobkyně, musela být schválena valnou hromadou. Žádné takové rozhodnutí jediným akcionářem učiněno nebylo. Ani rozhodnutí ke stanovení parametrů pro výplatu další odměny nelze delegovat k rozhodnutí na samotné představenstvo, neboť i v tomto bodě by se jednalo o nepřípustnou delegaci k rozhodnutí o věci, jež je svěřena do výlučné působnosti valné hromady akciové společnosti.

Soud žalobě žalobkyně vyhověl, neboť i rozhodnutími jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady bylo prokázáno, že o odměně, respektive další odměně člena představenstva v souvislosti s výkonem funkce, která byla závislá na hospodářských výsledcích, nebylo rozhodnuto orgánem, do jehož působnosti tato věc náleží.

Nad rámec uvedeného soud poukazuje ne skutečnost, že rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 02.10.2015, č. j. 24 Cm 4/2015-145, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 26.10.2010, č. j. 8 Cmo 136/2016-304, který nabyl právní moci dne 16.12.2016, byl žalovaný zavázán žalobkyni zaplatit částku 670.000,- Kč s úrokem z prodlení od 18.04.2014 do zaplacení, s tím že žalovaný zaviněným porušením právní povinnosti v souvislosti s výkonem své funkce způsobil žalobkyni škodu ve výši 670.000,- Kč, proto mu podle ustanovení § 66 odst. 3 obch. zák. odměna za výkon funkce nenáleží a je povinen ji vrátit. Obrana žalovaného spočívající ve skutečnosti, že škoda byla žalobkyni uhrazena z pojištění žalovaného, je nedůvodná. Tato námitka má vliv na sanaci škody, nikoli však na hodnocení odpovědnosti či porušení povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře a v této souvislosti hodnocení vzniku nároku na výplatu odměny za výkon funkce.

Provedení důkazů navržených žalobkyní, ohledně dalších jednání žalovaného ke škodě žalobkyně, je v tomto řízení s ohledem na uvedené právní hodnocení nadbytečné a v rozporu s ekonomikou řízení, proto soud důkazy navržené žalobkyní neprovedl.

Je nutné připomenout, že v tomto případě se jedná o tzv. další odměnu, která byla navázána na hospodářské výsledky. Obrana žalovaného spočívající v tom, že pakliže jediný akcionář schválil účetní závěrku sestavenou z údajů na rok 2012, v níž byly obsaženy i platby na jeho odměny v roce 2012, schválil tedy vyplacení další odměny i paušálu, je nedůvodná. Ani schválení účetní závěrky jako celku nemohlo mít za následek vznik právního titulu pro další odměny dle smlouvy o výkonu funkce. Nelze přijmout argument, že v rámci usnesení o schválení účetní závěrky sestavené z údajů za rok 2012 byla schválena i výše další odměny a paušálu pro žalovaného, protože z ustanovení § 66 odst. 3 v souvislosti s § 187 písm. g) a článku 23 odst. 2 písm. g) stanov žalobkyně jednoznačně vyplývá, že jak zákon, tak stanovy žalobkyně předpokládají samostatné oddělené rozhodnutí o schválení odměny členů statutárního orgánu za výkon funkce i oddělené hlasování o účetní závěrce.

Námitka promlčení nároku žalobkyně, uplatněná v tomto řízení žalovaným, je nedůvodná. Podle § 397 obch. zák. účinného do 31.12.2013, nestanoví-li zákon pro jednotlivá práva jinak, činí promlčecí doba čtyři roky. Vztah z bezdůvodného obohacení získaného přijetím plnění z neplatné smlouvy o výkonu funkce je obchodním závazkovým vztahem, právo na vydání tohoto bezdůvodného obohacení se promlčuje v obecné čtyřleté promlčecí době dle ustanovení § 397 obch. zák. První z žalovaných částek další odměny žalovaný obdržel 09.02.2012 další pak v průběhu roku 2012 a 2013. Žalobkyně žalobu na vrácení další odměny a paušálu uplatnila u soudu dne 08.02.2016, tedy v obecné čtyřleté promlčecí lhůtě. Ani u jedné z vyplacených záloh tak námitka promlčení není důvodná.

Podle § 369 odst. 1 obch. zák., je-li dlužník v prodlení se splněním peněžitého závazku nebo jeho části a není smluvena sazba úroků z prodlení, je dlužník povinen platit úroky z prodlení určené ve smlouvě jinak určené předpisy občanského práva. Žalovaný byl k zaplacení žalované částky vyzván žalobkyní výzvou ze dne 01.07.2013. Úrok ke dni prodlení žalovaného, tj. ke dni 02.07.2013, činil 0,05 % ročně, (NV č. 142/1994 Sb. ve znění novel), proto nárok žalobkyně na zaplacení úroku z prodlení ve výši 8,05% ročně z přiznané částky je důvodný.

Ze všech těchto důvodů soud shledal žalobu žalobkyně důvodnou, a proto zavázal žalovaného k zaplacení částky, jež je přesně vyčíslena ve výroku I. tohoto rozsudku.

O nákladech řízení soud rozhodl podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, a proto jí přísluší plná náhrada nákladů řízení, kterou požadovala. Žalobkyně požadovala na nákladech řízení náklady právního zastoupení, které sestávají ze 7 úkonů po 13.860,- Kč (příprava a převzetí zastoupení, výzva k plnění, sepis žaloby, písemná podání z 27.10.2016 a 20.02.2017, účast u jednání soudu dne 07.02.2017 a 23.03.2017 - § 7 bod 6 vyhl. č. 177/96 Sb.), 7x náhrada hotových výdajů po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb.), celkem 99.120,- Kč a za účast u vyhlášení rozhodnutí ½ úkonu, což je 6.930,- Kč a 300,- Kč hotových výdajů, celkem 7.230,- Kč. Žalovaný je povinen žalobkyni na náhradě nákladů řízení zaplatit částku 106.350,- Kč na právním zastoupení a dále za vynaložený soudní poplatek 69.020,- Kč. Celkem je žalovaný povinen žalobkyni k rukám advokáta zaplatit částku 175.370,- Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o. s. ř.).

Krajský soud v Ostravě
dne 28.03.2017

Za správnost vyhotovení:
Monika Komárová

JUDr. Marcela Kernbachová
samosoudkyně